

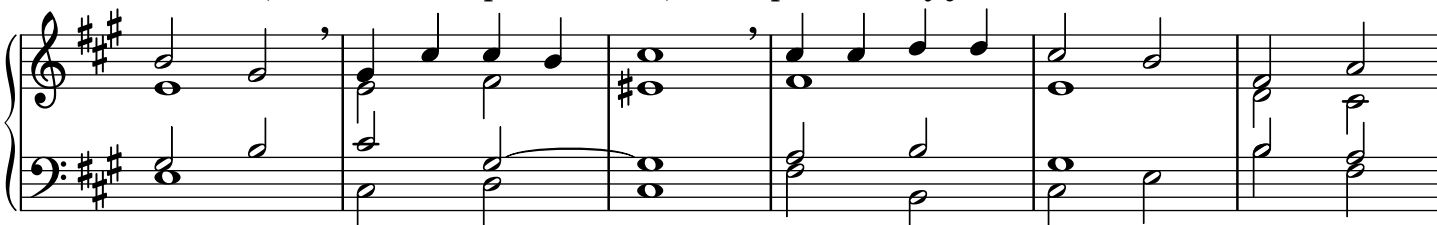
408 Vstalť jest této chvíle

transpozice 2

1. Vstalť jest té - to chví - le náš Vy - ku - pi - tel z mrtvých Je - žíš



mi - le, svě - ta Spa - si - tel, pro hří - chy jenž na - še zma - řil



se, roz - pjat na kří - ži, ne - vin - ný Bůh náš je - di - ný.



2. Zrána časně přišly
k hrobu ženy ctné.
Marie tu stály
velmi truchlivé.
Anděl, jenž tu seděl, zvěst jim děl,
bratřím zvěstovat přikázal,
Bůh že svatý vstal

3. Jenž jsi umřít ráčil,
Kriste laskavý,
by se k tobě vrátil
hříšník váhavý,
vstals dnes z mrtvých slavný, vítězný;
přej nám šťastného skonání,
hříchů poznání.

2. Zrá - na čas - ně při - šly k hro - bu že - ny ctné. Ma - ri - e tu

stá - ly vel - mi truc - hli - vé. An - děl, jenž tu se - děl, zvěst jim

děl, bra - třím zvě - sto - vat při - ká - zal, Bůh že sva - tý vstal

3. Jenž jsi u - mřít rá - čil, Kris - te las - ka - v ý, by se k to - bě

vrá - til hříš - ník vá - ha - v ý, vstals dnes z mrtvých slav - ný, ví - těz -

ný; pře j nám šťast - né - ho sko - ná - ní, hří - chů po - zná - ní.